

Logos události a logika

Je třeba nezaměňovat „logiku“ v pojmovém myšlení a logiku v nějakém dějství (událostném. Tedy nějak sjednoceném, což ovšem může platit i pro jistou již se utvářející myšlenku jako akt, bez ohledu na její „logičnost“ v prvním smyslu). Každé „dění“ může být uplatněním *logu* jen v tom smyslu, že je určitým způsobem sjednocena. Turto její sjednocenost ovšem ještě nemůžeme považovat za „logickou“, ale zejména ji nemůžeme připisovat žádnému myšlenkovému sjednocování, nýbrž musíme její sjednocenost chápat jako její vlastní, „inherentní“, i když nejde o vlastnost nějak „originální“, nýbrž ustavenou a dále ustavovanou a udržovanou...

(Písek, 181118-5.)¹